

ЩИРЕ І ВДЯЧНЕ СЛОВО ПРО НЕЗАБУТНЬОГО КОЛЕГУ І ВІРНОГО ДРУГА

... Більше року пройшло з того часу, як не стало Юрія Володимировича Пилипенка. Беруся написати про нього добре слово з декількох причин. По-перше, він був моїм кращим другом; по-друге, він був світлою Людиною з великою літери; по-третє, ми багато років спільно працювали в галузі екології, екологічної освіти й екологічної науки. Не віриться, що, не доживши одного року до своїх 60-ти, пішла в інший світ ця прекрасна людина. Закрадається думка, що Юрій Володимирович був настільки світлим, добрим, порядним, праведним, що Бог забрав його до себе, у свої помічники, у свою небесну обитель. Разом із тим нам, нині сущим, це все здається несправедливим. Він міг би ще зробити для світу, для людей, для України, для науки і освіти дуже-дуже багато корисних справ. Однак доля розпорядилась по-іншому. Доля, про яку він за життя говорив, що вона в нього подвійна: з одного боку, він був іхтіологом за спеціальністю, але з іншого боку, за покликанням став екологом. При цьому ми колись із ним жартували, що і він, і я за інститутським дипломом – іхтіологи: він закінчив Калінінградський технологічний інститут рибної промисловості, а я – Іванівський хіміко-технологічний інститут (його аббревіатура – ІХТІ).

Це за дипломом, за спеціальністю, але гени правили інше. Доля йому пророкувала вчительство, бо його дід був відомим вчителем і навіть керував у свій час Херсонським вчительським інститутом. Дід дуже хотів, щоб його онук пішов по його стопах. Щоправда, із часом таки змирився з вибором свого онука-улюбленця.

Для Юрія Володимировича іхтіологія, рибництво та екологія були взаємодоповнюючими категоріями в його науково-освітній діяльності,

можна сказати – створювали синергічний ефект. Він дуже любив і поважав студентську молодь і віддавав їй усього себе без останку: і свій досвід, і сили, і знання та навички. Був надзвичайно мудрою людиною-вчителем, в якої, без сумніву, можна було багатому навчитись. При цьому ніжно виплекав свою наукову школу. Під його керівництвом захистили свої дисертації багато вдячних учнів. Він був багаторічним модератором Міжнародного екологічного форуму «Чисте місто. Чиста річка. Чиста планета», який викликав значний позитивний резонанс в еколого-освітній сфері не тільки Придніпровського регіону, але і всієї України.

Відродно згадати, що Юрій Володимирович був неодноразовим учасником і нашого Подільського форуму, Всеукраїнських з'їздів екологів із міжнародною участю, окрасою його науково-програмного комітету. Пригадую, як ми багато разів спільно брали участь у різного роду ліцензійних та акредитаційних експертизах, засіданнях науково-методичної комісії МОНУ з екології, в тому числі і на його рідній землі, на його улюбленій Херсонщині.

Юрій Пилипенко був одним із основних керівників і засновників громадських екологічних організацій, зокрема «Відродження Дніпра», які реалізовували безліч науково-технічних проектів з охорони та відновлення екосистем низов'я Дніпра, з аквакультури та рибництва. Він є автором значної кількості наукових праць з екології та іхтіології, підручників та навчальних посібників, керівником цілої низки державних та господарських наукових тематик.

Юра був неначе динамомашина, генератор ідей, надзвичайно активною людиною, і все він встигав. На жаль, за такої активності в нього мало залишалось часу на відпочинок, на власне здоров'я...

Він був також і відомим філателістом, збирав ще зі студентських років марки на теми водної флори і фауни. Просто млів від любові до свого онука, який, як він казав, «зігріває душевним теплом і знімає стрес».

Він усіх нас закликав бережливо ставитись один до одного, безмірно любив Україну і її чарівну часточку – кохану Херсонщину. Завжди бажав усім людям, усім нам – його друзям і колегам, щасливого і комфортного майбутнього, але стверджував, що без вирішення екологічних проблем все це може бути вкрай проблематичним.

Юра зараз на небі. Він там, де спочивають праведні люди, і, мабуть, споглядає за нашими діями. Безперечно, знаючи його багато років, не сумніваюсь, що він радіє за нас, за наші добрі справи і благородні вчинки.

Незабутній Юрій Володимирович живе в нашій душі, в нашій вдячній пам'яті, в наших світлих спогадах як видатний вчений, талановитий педагог, вірний друг, енергійна і життєрадісна людина, чудовий батько, люблячий син і дід.

З Юрієм Володимировичем Пилипенком асоціюється слово саме «світлий»: світла голова (у прямому і переносному змісті, враховуючи його світле волосся), світла аура, світла Людина! Тому світла пам'ять про нього буде жити в нашій свідомості, в нашій душі, в наших серцях завжди!..

Директор Інституту екологічної безпеки та моніторингу довкілля
Вінницького національного технічного університету, д. т. н., професор,
Заслужений природоохоронець України Василь Петрук

Фрагмент роботи мого діда Михайла Петрука «Моління про чашу в Гетсиманському саду» – інтерпретація відомих картин Дучо, Рафаеля, Ель Греко та ін. Картина передана Петруковим нащадкам і, хочеться вірити, має благословенну та божественну силу.
(Початок минулого століття, с. Кропивна)